

Paris-Londres-Edinburg, any 1993.

Això fa que el darrer dia sigui qüestió de no fer gaire més d'una quarentena de quilòmetres si no volem arribar tard a la cita que, paraula d'honor, mai hem defraudat. Això ens ha costat algun sprint imprevist al darrer dia, prou dolorós de mantenir; i és que el darrer dia, després de més de mil quilòmetres als ronyons, tots, qui més qui també, anem amb la reserva.

El valor d'aquesta cita i l'escrupulositat en l'hora d'arribada és vital: és el moment de trobar-nos amb la família i els amics que han vingut a buscar-nos amb els cotxes. Sense aquest moment i la seva matemàtica exactitud, l'aventura anual quedaria absolutament descafeïnada. Aquest és sempre un moment molt emotiu i revelador. Petons, abraçades, flors i llaurers i bandes commemoratives que tots guardem religiosament en algun indret prou visible de casa nostra. Per fardar una mica, com aquell que no vol, ja són cinc els guardons, que Déu ni do.

El retorn a casa, després de girar visita a la capital de torn, es fa sempre amb cotxe particular. L'avantatge de la bicicleta és que no demana massa lloc ni massa consideracions. Te l'estimes, en silenci, i prou.

Cardedeu, gener de 1994

**Jaume Rodri-febrer, cronista oficial
del grup que conforma amb en Ramon Poblet i en Pepe Arribas**